

Tarih ve tabiatı ile turizm cenneti

Hazırlayan:
A. Yaşar
Özaydın

Seydişehir ve çevresi tarih ve tabiatı ile bir turizm cennetidir. Doğal yönden milli bir park, arkeolojik yönden de bir açık hava müzesi hüviyetini taşır.

Bunun içindir ki tarih ve tabiat içinde yaşar.

Son yıllarda ülkemizi ziyaret eden yerli ve yabancı turistlerin büyük çoğunluğunun ilgisini çe-

ken Antalya ve yöresine geçiş Seydişehir Antalya yolu tamamlandığında bu yöreden olacaktır.

Halen yıllık ortalama 75 bin yerli ve yabancı turist Seydişehir'i görmektedir.

Seydişehir-Antalya yolu hizmete girdiğinde bu rakamın 500 binin üzerinde olacağı tahmin edilmektedir.

Seydişehir'in eşsiz tabii güzellikteki Kuşulu Parkı

Seydişehir'in mesire yerlerinden tarihi Ilca Tepesi ve Şifalı Kaplıcası

Manevi mimarımız

Seydişehir'in manevi mimarlarından Hacı Abdullah Efendi'nin Sultan İkinci Abdülhamid tarafından yaptırılan türbesinin içinden bir görünüş. Sandukası üzerindeki sırma işlemeli, yeşim atlas örtü, Sadrazam Ferit Paşa tarafından gönderilmiştir.

Türkmen düğünü ilgi topladı

Seydişehir Lisesi öğrencileri, başarıyla sahneledikleri "Türkmen Düğünü" adlı oyunun bir sahnesinde görülüyor. Kültür ve Sanat faaliyetlerinin canlı olduğu ilçede, belediyece davet edilen profesyonel gruplar da çeşitli temsiller veriyor.

Leblebinin ana yurdu

Naci Kum'dan
(1900-1968)

Rahmetli babamın uzun yıllar Redif Taburu subaylığını yaparak adeta yerleşmiş olduğumuz bu güzel, şirin kasabada kendi evimizde doğmuşum. Burada 10 yaşına kadarki çocukluk hayatımın masum ve tatlı çağını yaşayarak bundan tam 40 yıl önce ilişiğimizi kesip ayrılmıştık.

Çarşıbaşı'nda, kadınlar pazarı kurulan yerde, anamın henüz gelinlik kınasını taşıyan elleri ile çamur kararak sıvadığı eski evimizi ziyaret etmek ve Küpe Dağı'nın yeşil kuytusunda, hâlâ çok sakin bu yurdun temiz havasını teneffüs etmek için 40 yıllık özlemi gidermek fırsatı gelmişti. 16 Eylül 1947 perşembe günü yağmaya başlayan ilk sonbahar yağmuru ile akşam otobüsten Seydişehir çarşısına indim. Çocukluk hatıralarım hafızamda canlandı.

Seydişehir'in Türkiye'de kutsal bir şehir olarak tanındığı yıllar. O zamanlar bütün Seydişehir Nakşibendi Şeyhi El-Hac Abdullah Efendi'nin hükmü altındadır. Zahidlik hayatına katılmış bir ailenin çocuğu olarak ben de o küçük yaşlarımda Seydi Harun Camii'nde Şeyh Hacı Abdullah'ın dizinin dibinden ayrılmayan minicik bir sofu kesilmişim. Tahsilimi bitirinceye kadar bu göreneğin etkisi altında kalmıştım. 1316 Rumi (1903 miladi) yılında koca şeyh ölmüştü. Seydi Harun Camii minaresinden ölüm selası verilirken bütün memleket gözyaşı döküyordu. Şeyh Cami Caddesi üzerindeki bir arsaya gömüldü. Padişah Sultan Abdülhamit II. emriyle üzerine bir türbe yapıldı. Sadrazam Ferid Paşa, sandukası üzerine yeşim atlas işlemeli bir örtü gönderdi. Çünkü Şeyh Abdullah, Feri Paşa Konya Valisi iken ona Sadrazam olacağını daha önceden haber vermiş. Hacı Abdullah Efendi, Nakşibendi şeyhlerinin en büyüklerinden ve zamanın kutbu sayılan bir zattı. Ölünce yerine oğlu Hâcekan geçmişti. Buhara ve Semerkant'tan bazı zahidler her yıl buraya erbain (kırk günlük çile) çıkarmaya gelirlerdi.

•Seydişehir
Leblebisi
Seyyid
Harun
Veli'den
dualı

Seydişehir leblebisinin kendine özgü bir tadı, kokusu vardır. Leblebi çarşısında leblebi kavrulurken sokak ve caddelere yayılan türüm türüm bu güzel koku, müşterileri dükkana çekmeye yeter. Seydişehir leblebisinin tadı ve kokusu ezelden "Dualıdır derler." Söylentilere göre Seyyit Harun Veli, Seydişehir'i kurar, cami, medrese, hamam, kal'a, evler yaptırırken çevre köylerden hayrına, ırgat-lara tulum tulum, yağ, peynir, çuval çuval un, ekmeğe gelirmiş. Bir gün fakir ve yaşlı bir nine elinde çıkınıyla Harun-u Veli'ye gelmiş: "Benim verecek ne unum, ne bulgurum var. İki yetim çocuğum aylardır yağ yüzü görmedi. Biraz nohutum var, onu getirdim. Tanrı Rızası için kabul buyurunuz, benim de bir hayrım olsun" der. Seyyid Harun Veli, Nohutları bir kaba

boşaltır. "Kavurun herkes yesin" der. Kavururlar kavurdukça mis gibi kokular etrafa yayılır, herkes avuç avuç yer de tadına doyamaz, yaşlı ninenin getirdiği bir çıkın nohut en makbul hediye olur ama o günden sonra da Seydişehir'de leblebi kavurmak bir adet haline gelir. Seydişehir Suğla Gölü'nün alüvyonlu, sulak topraklarında

yetistirilen iri taneli nohutun özel fırın ve ocaklarda, bakır saclar üzerinde kavrularak leblebi haline getirilmesi, çerez olarak yenilmesi geleneği çok eskilere gider. Leblebinin havanlarda dövülmesi veya el değirmenlerinde çekilmesiyle elde edilen leblebi ununa "kavut"

denir. Kavuta kak denilen dağ armudu kurusu, menevş buğday kavurması "kavurga" ke-nevir tohumuda un haline getirilerek karıştırılır, hatta bunun pekmeze karılarak yenildiği bilinir. Leblebinin iri tanelisine kaba leblebi taneleri bölünle-

re kırık leblebi denir. Tuzsuz, tuzsuzu olur. Şekerle kavrulanlara şeker leblebi, kabuğuyla beyaz kavrulanlara da sakız leblebisi adı verilir.

Seydişehir'in leblebisi, en azından ikiyüzlü yıldan beri

